

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:74

av **Eva Lohman och Ann-Britt Åsebol (båda M)**

Skarvjakt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jakt på skarv och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Skarvfåglarna har under de senaste åren brett ut sig över Sverige och har idag uppnått över 40 000 häckande par. Arten är vanlig i stora delar av landet; i början av 1900-talet var den helt utrotad. Skarvbeståndet påverkar idag inte bara fiskbeståndet i negativ riktning utan får även förödande konsekvenser för den närmiljö där skarvarna vistas.

På till exempel Gistaholmarna (en större och en mindre holme) utanför Sundsvall och Timrå har skarvarna förvandlat den tidigare gröna närmiljön på en populär badö till en kal, vit och närmast spöklik plats. Skarvarna brer nu också ut sig på den större holmen. Dessa holmar har i flera årtionden varit ett populärt utflyktsmål för båtägare. Skarvarna sprider en obehaglig lukt, det ser obehagligt ut och ljudet från fåglarna är mycket störande. Avföringen från skarvfåglarna är mycket frätande och orsakar stor förödelse. Detta påverkar såväl människor som andra djur som lever och verkar i närheten av området.

Yrkesfiskare har uttryckt oro över att lax- och öringsyngel som sätts ut i älv- och åmynningar äts upp av skarvfåglarna, då skarvfågeln är en sjöfågel som äter det mesta i fiskväg. Detta är inte ett enskilt problem i Västernorrlands län utan problem längs hela vår långa kust.

Skarven skyddas idag av EU:s fågeldirektiv (79/409/EEG) som förbjuder allmän jakt på sjöfågel. Undantag från detta kan ges av länsstyrelsen, som dock endast kan tillåta viss skydds jakt och exempelvis åtgärder som prickning av skarvägg. Detta har under de senaste åren gjorts, men utan tillräcklig effekt.

Regeringen bör se över möjligheten till utökad skydds jakt på skarv för att inte hela vårt kustlandskap som bebos av skarven ska ödeläggas.

Eva Lohman (M)

Ann-Britt Åsebol (M)